

ת"פ 57202/06/19 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז מרכז נגד סלאח שעבאן

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 57202-06-19 מדינת ישראל נ' שעבאן(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז באמצעות ב"כ עוה"ד תומר שטיינברגר
נגד	המאשימה
סלאח שעבאן (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד גיל גבאי	הנאשם

גזר-דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן (במ/1) בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 והחזקת נשק ותחמושת שלא כדין, לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 18.6.19 החזיק הנאשם במטבח ביתו שברמלה סם מסוכן מסוג **הרואין במשקל 39.8822 גרם** נטו וסם מסוכן מסוג **קוקאין במשקל 2.5275 גרם נטו**, וכן החזיק **באקדח** חצי אוטומטי, **במחסנית ריקה המתאימה לאקדח ובארבעה כדורים תואמים**.

הוספה הערה לעובדות כתב-האישום המתוקן, שלפיה את הסמים החזיק הנאשם "**עבור אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה**", ואת האקדח "**החזיק הנאשם עבור אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה**".

ב. מתחמי ענישה:

התכלית המוגנת בעבירות, שאותן ביצע הנאשם היא מניעת הפגיעה בבריאותו של הציבור הנודעת להחזקת סמים המסוכנים, ומניעת הסיכון לשלום הציבור הקיים נוכח החזקת אמצעי הלחימה הלא מורשים השונים.

לעניין קביעת המתחם ראוי לזכור את העובדה המוסכמת, שלפיה הנאשם החזיק את הסמים ואת האמל"ח "עבור אחר".

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע את מתחמי הענישה הבאים:

ביחס לעבירה של החזקת הסם: 10 - 30 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לעבירה של החזקת האמל"ח: 8 - 20 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים שאותם יש לאבחן לקולה או לחומרה:

בכל הקשור להחזקת הסמים:

רע"פ 894/16 פרץ נגד מדינת ישראל (10/2/16):

נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - **קוקאין במשקל 31.05** גרם נטו. בית-משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם **15 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

רע"פ 5354/12 קובר נגד מדינת ישראל (12.7.12):

נדון עניינו של מי שהודה בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - **קוקאין במשקל 37.96** גרם נטו מחולק לשתי מנות. נקבע מתחם שבין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל. בעל עבר פלילי מכביד. נדון ל - **14 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 894/16 שלום פרץ נגד מדינת ישראל (10.2.16):

הנאשם החזיק **31.05 גרם נטו קוקאין**, נקבע מתחם שבין 15 - 36 חודשי מאסר בפועל, נעדר עבר פלילי, בעל הליך שיקומי, נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל**.

בכל הקשור להחזקת האמל"ח:

עפ"ג 14363-08-18 (מחוזי מרכז) (הרכב בראשית כב' השופטת ורדה מרוז, סגנית נשיא) **מדינת ישראל נגד ע'אנם** (9.10.18):

נקבע מתחם שבין 8 - 18 חודשי מאסר למי שהחזיק בביתו אקדח גנוב טעון במחסנית ובה כדורים, ובין השאר שיבש את מהלכי החקירה והוראה להשליך את האקדח, אך בית המשפט המחוזי הנכבד קבע: "**מתחם הענישה לעבירה של החזקת נשק שלא כחוק בעודו טעון, כאשר ברקע ידוע כי מדובר בנשק גנוב, הוא בין 8 - 18 חודשי מאסר...**". נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל, במקום 6 חודשי מאסר בדרך של ע"ש, אך זאת על צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל תסקיר חיובי.

עפ"ג 20562-08-18 (מחוזי מרכז)(הרכב בראשות כב' השופטת ורדה מרוז - סגנית נשיאה) **מדינת ישראל נגד בהא לבן** (20.11.18):

6 חודשי מאסר בעבודות שירות למי אשר החזיק בביתו אקדח, מחסנית 32 כדורים, נעדר עבר פלילי, בעל תסקיר חיובי, הודה, היה נתון חודש במעצר ממש, בבית משפט השלום נקבע מתחם שבין 6 - 20 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט המחוזי לא קבע קביעה שונה ביחס למתחם, הגם שהחמיר בענישה בדרך של הטלת קנס בסך 3,000 ₪.

עפ"ג 23661-07-18 (מחוזי מרכז)(הרכב בראשות כב' השופטת דנה מרשק מרום) **מדינת ישראל נגד מרשה** (25.11.18):

נקבע מתחם המתחיל מ - 8 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט המחוזי העמיד את עונשו של מי שהחזיק אקדח **גנוב**, מחזנית וכדורים מוסלקים, נעדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, היה עצור 19 ימים, על שמונה חודשי מאסר בפועל, חלף 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בניכוי תקופת מעצרו.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

עמוד 3

אין חולק כי העבירות שאותן ביצע הנאשם הן עבירות **חמורות ביותר**.

הנאשם החזיק עבור אחר הרואין במשקל נכבד - כ - 40 גרם נטו ובקוקאין במשקל 2.5 גרם נטו.

הנאשם החזיק עבור אחר אקדח, מחסנית ריקה וארבעה כדורים תואמים.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת, שיש לראות בחומרה רבה את עבירות הסמים ושיש לשרש את נגע הסמים בענישה מחמירה והדברים ידועים לכל (ראו: ע"פ 1945/13 **אחמד נגד מדינת ישראל** - 5.10.14).

אין חולק, כי החזקת נשק בלתי חוקי טומנת בחובה סיכון לשלומם של כלל הציבור בשל הפוטנציאל הממית, שבנשקים אלו בפרט כאשר הם מצויים ברשותם של עבריינים.

גם בעניינים אלה קבע בית-המשפט העליון מספר פעמים, כי יש להחמיר בענישה בעבירות האמל"ח השונות.

כך, למשל, בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נגד סובח** (5.11.19):

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה... על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת".

וכן:

"..התופעה של החזקת נשק שלא כדין על-ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלעדיו אין...למגוון רחב של עבירות... על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשם יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק...ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן...".

ואולם, מבלי להקל ראש, יש לזכור את **העובדה המוסכמת**, שלפיה **הסמים והאקדח אינם שייכים לנאשם, הם אינם בבעלותו**, ולמרות שמעשיו (עצם ההחזקה) מגבשים את יסודות העבירות, הוא החזיק אותם עבור אדם אחר.

לאמור: למרות שהנאשם לא הואשם בעבירה הנגזרת של סיוע להחזקה, אלא בעבירה העיקרית - הלכה למעשה,

בהחזיקו את הסם והאמל"ח עבור אחר, כך הם פני הדברים.

(2). עבר פלילי:

לחובת הנאשם **עבר פלילי עשיר** הכולל 31 הרשעות קודמות.

עברו הפלילי כולל הרשעות, בין השאר, **בעבירות רלוונטיות** מתחום הסמים והאמל"ח.

הוא נדון בעברו לעונשי מאסר בפועל לתקופות שונות: 18 חודשים, 7 חודשים, 9 חודשים, 15 חודשים, 12 חודשים, 30 חודשים וכיו"ב.

עונשי מאסר בפועל אלו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבריינות.

אכן, יש לייחס משקל לעמדת המאשימה, כי בעברו של הנאשם הרשעות בעבירות רלוונטיות. יחד עם זאת, ההרשעות בעבירות האמל"ח הן מהשנים 1979 (עבירה משנת 1976) 1984 (עבירה משנת 1984) 1987 (עבירה משנת 1986) 1995 (עבירה משנת 1994).

הרשעתו האחרונה בעבירות סמים היא משנת 2016.

(3). הודאה וחסכון בזמן ציבורי:

הנאשם הודה, לא ניהל משפט וחסך זמן ציבורי ניכר.

בסופו של יום הוא חזר בו מבקשתו לבטל את ההרשעה לפי הודאתו.

זהו נימוק חשוב, שמובא לזכותו של הנאשם, המוביל להקלה מסוימת בענישה במסגרת כלל השיקולים.

יצוין, כי במסגרת הודאתו ודבריו בבית-המשפט **מסר הנאשם את שמו של אותו "אחר"** המצוין בעובדות, **אולם לא נמסר בידי המאשימה כי מוצה או ימוצה הדין עם אותו אחר או שלפחות נערכה או תיערך חקירה ממצה לקראת מיצוי הדין עם אותו אדם.**

הנאשם בדבריו האחרונים הבטיח: "אני לא יעבור יותר עבירות בחיים, זהו סוף, **אני בפנסיה**, לא יעבור יותר, מבטיח

לך...". כולי תקווה שכך יהיה, או שלפחות הנאשם יוכל "להשטיח את העקומה" העבריינית שלו, אך למרבה הצער עברו הפלילי מלמד, כי זהו **נאשם חזרתי** ששב ומבצע עבריינות שאין לדעת מה גיל הפרישה העברייני שאותו קבע לעצמו.

(4) התסקיר:

מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד על תולדות חייו של הנאשם. הוא גדל במשפחה קשה ובמצוקה כלכלית.

משפחתו חוותה טרגדיות שונות, כמתואר בתסקיר.

הוא עצמו בעל משפחה.

למרבה הצער, מגיל 14 החל לנהל אורח חיים עברייני התמכרותי.

הנאשם הביע עניין לעבור הליך טיפולי מסמים, אך לאור ניסיון העבר עמו, ההערכה היא כי הוא בעל כוחות דלים לשם כך.

שירות המבחן סקר היטב את גורמי הסיכון והסיכוי השונים, ובסופו של יום לא מצא לנכון להמליץ על הליך שיקומי, אלא במסגרת מאסרו.

אכן, יש להביע תקווה שהנאשם ישולב במסגרת טיפולית/שיקומית בכלא.

(5). ענישה בתקופת קורונה:

אין להתעלם מתקופת החירום בה אנו מצויים, עת מגפת נגיף הקורונה פוגעת באוכלוסייה ומסכנת אותה.

סעיף 13 (ב1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה, מעצרים) התשנ"ו - 1996, כפי שתוקן בתקנות שעת החירום הרלוונטיות, מורה לבית-המשפט לשקול בהוראת **מעצרו** של חשוד, בין השאר, את **"...הסיכון להידבקות העצור בנגיף הקורונה...בעת שהותו במעצר ומצב הכליאה באותה עת"**.

למרות שלשון החוק דנה **במעצר** להבדיל **ממאסר**, אין ספק, כי יש **להקיש** מתכלית זו, שדנה בשאלת המעצר גם לעניין שאלת המאסר, **במיוחד כאשר דנים בתקופת מאסר לתקופה, שאין בה צפי לסיום המגפה**, הגם שיש להניח שעל שלטונות שב"ס לדאוג לבריאותם של אסירים גם בעניין זה, כפי חובתם לדאגה בימים כתיקונם.

בנוסף, יש משמעות מסוימת לעובדה שאני גוזר את דינו של נאשם - אמנם לפי הדין שבתקנות לשעת חירום (בעת שהטיעון נערך בווידיאו) אך אין זו "דרך המלך" הנהוגה בפלילים - סדר דין שכזה, אינו "טבעי" למשפט הפלילי ויתכן שמי שנושא במחיר הוא הנאשם עצמו.

בנוסף, למרות שבדרך כלל בית-המשפט הגוזר את הדין אינו שוקל שיקולים, שלאחר גזר-הדין, עדיין יש לזכור, כי ריצוי המאסר, בתקופה שכזו, **קשה שבעתיים**, משום שהנאשם נעדר ביקורים, נעדר פגישות עם עורכי-דין, ספק אם ייחנה מתקופה של שחרור מנהלי, ודיוני וועדות השחרורים נערכים, אם בכלל, במשורה ותחת הוראות תקנות שעת החירום.

ברור לכל, שאין תקופת הקורונה משמעה התפרקות כללית מכל שיקולי הענישה היפים בימים של שגרה ואין משמעה "מכירת חיסול" כללית בעניין זה, ועדיין יש לתקופה זו ממד מסוים, מוגבל, של הקלה בעונש.

במסגרת בש"פ 2362/20 **צלאח נגד מדינת ישראל** (16.4.20) קבע בית-המשפט העליון לעניין דיני המעצרים, כדלקמן:

"לאור האמור, סכנת ההידבקות בנגיף הקורונה בין כותלי הכלא תהווה טעם לשחרור הנאשם לחלופת מעצר או למעברו למעצר באיזוק אלקטרוני מחוץ לכלא באחד המקרים הבאים: א. מקרה של נאשם שנמצא **בסיכון מוגבר** להידבקות בקורונה ולהתפתחותה של מחלה קשה **מפאת גילו** או מצבו הבריאותי...".

אכן, קביעה זו נמסרה ביחס לעצורים, אולם אני סבור כי הגיונה יפה גם כאשר דנים בשאלת מאסרו של אדם.

אזכיר, כי בעניינו, מדובר בנאשם יליד ספטמבר 1955, אשר חלף את **גיל 65** - גיל שיתכן ומביא אותו אל תוך קבוצת הסיכון מפני המחלה.

ד. מסקנה:

המאשימה עתרה בטיעוניה להטיל על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נוספת. זוהי עמדה עונשית שבהחלט הייתה ראויה אילו היה הנאשם המחזיק **והבעלים** של הסמים, אלמלא תוקנו העובדות כך שהוא החזיקם **עבור אחר**.

אני סבור שיש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם בצורה מדתית, מקלה יותר, מכפי עמדתה העונשית של המאשימה.

שקלתי בכובד ראש את כלל השיקולים דלעיל.

אני סבור, שיש לקבוע ענישה בעלת משקל וזאת נוכח חומרת המעשים והעבר הפלילי - כזו שתרתיע את הנאשם ושכמותו מלשוב ולבצע עבריינות דומה, תאפשר לו תקופת שיקום ארוכה בבית-הכלא אם יחפוץ בכך (כעולה מהכוונה שהביע בתסקיר), ומנגד תביא בחשבון ממשי את העובדה, כי למעשה הוא החזיק בסמים ובאמל"ח **עבור אדם אחר** (שאת שמו מסר אך לא בוצע כל מהלך חקירתי/אכיפתי כלפי אותו אחר) - תקופת מאסר שתביא לידי ביטוי גם את גילו המבוגר של הנאשם, את ההודאה, החיסכון בזמן הציבורי היקר, את נסיבות חייו ואת תקופת הקורונה בה אנו מצויים, כפי שפירטתי לעיל.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו מתאריך מעצרו ה - 18.6.19.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים או עבירה בה הורשע.

ג. 5,000 ₪ קנס או 40 ימי מאסר תמורתם, והקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.10.20 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

הסמים יושמדו.

ניתן היום, ב' אייר תש"פ, 26 אפריל 2020, בהעדר הצדדים (בנוכחות ב"כ הצדדים אך לא בנוכחות פיזית של הנאשם,

אלא בהתאם להליך שנקבע בתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש)(קיום דיונים בהליכים פלייט באמצעים טכנולוגיים), התש"פ - 2020 .

התיק סגור.